

Sygn. akt I C 271/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Ilków

Protokolant: st. sekr. sąd. Aleksandra Drzymała

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2013r. w Strzelcach Opolskich

na rozprawie

sprawy z powództwa R. M.

przeciwko J. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. P. na rzecz powódki R. M. kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 marca 2012r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego J. P. na rzecz powódki R. M. kwotę 50 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 marca 2013 roku R. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. P. kwotę 1.000,00 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powódka podniosła, iż po uprawomocnieniu się postanowienia o dział spadku po J. P.(1) zniesieniu współwłasności biegły sądowy dokonał geodezyjnego podziału nieruchomości, którego koszt wyniósł 2.000,00 zł. Koszty te zgodnie z postanowieniem miały być poniesione po połowie, jednak powódka uiściła całą kwotę licząc, że pozwany dobrowolnie zwróci jej połowę tej kwoty. Mimo jednak wezwania do zwrotu tej kwoty pozwany do dnia dzisiejszego nie oddał żądanej sumy 1.000,00 zł powódce.

Na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2013 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, iż powódka nie przedstawiła podstawy prawnej roszczenia, a czynności dokonywała jednostronnie bez uzgodnienia z pozwanym, który także nie wzbogacił się bezpodstawnie. Wg pozwanego powódka wykonywała postanowienie w takim zakresie, w jakim wносиła.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W Sądzie Rejonowym w Strzelcach Opolskich toczyła się sprawa z wniosku J. P.z udziałem R. M.o dział spadku po J. P.(1) o zniesienie współwłasności zarejestrowana pod sygn. akt I Ns 89/04.

okoliczność bezsporna

W toku opisanego wyżej postępowania sądowego został dopuszczony dowód z opinii biegłego sądowego geodety celem ustalenia, czy możliwy jest podział fizyczny nieruchomości objętej wnioskiem, tj. nieruchomości położonej w Ż., a składającej się z działki nr (...)z mapy(...), dla której Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...)na dwie części tak, by podział uwzględniał wysokość udziałów uczestników tego postępowania – J. P.i R. M.we współwłasności oraz faktyczny sposób korzystania z nieruchomości.

Biegły sądowy na podstawie dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej oraz pomiaru uzupełniającego wykonał mapę nieruchomości położonej w Ż. i zaproponował jej podział fizyczny w ten sposób, aby J. P. otrzymał działkę nr (...) wielkości 587 m² (powstała w wyniku podziału działki nr (...)), a R. M. działkę nr (...) wielkości 293 m² (powstała w wyniku podziału działki nr (...)). W opinii biegły wskazał, że działka (...) przeznaczona dla J. P. oznaczona jest punktami 1-2-3-5-14'-13'-12'-8-7-6, natomiast działka (...) przeznaczona dla R. M. oznaczona jest punktami 6-7-8-12'-13'-14'-5-4.

Dowody:

- opinia biegłego sądowego z dnia 17 marca 2005 r., k. 156-159 akt sprawy I Ns 89/04 Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich;

- uzupełniająca opinia biegłego z dnia 5 września 2005 r., k. 222-223 akt sprawy I Ns 89/04 Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich;

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2010 roku wydanym w sprawie I Ns 89/04 dokonano działu spadku po J. P. (1), w skład którego wchodziła nieruchomość położona w Ż.a składająca się z działki nr (...)o powierzchni 0,0880 ha, stanowiąca teren zabudowany, objęta księgą wieczystą nr (...)o wartości 122.000,00 zł, poprzez podział fizyczny nieruchomości w ten sposób, że działkę nr (...)o powierzchni 0,0587 ha oznaczonej ww. punktami, ustalonymi wg mapy stanowiącej załącznik do opinii uzupełniającej biegłego sądowego przyznano J. P.(pozwanemu), a działkę nr (...)o powierzchni 0,0293 ha, oznaczonej ww. punktami, ustalonymi wg opisanej wyżej mapy R. M.(powódce).

Na nieruchomości składającej się z działki nr (...) oznaczonej punktami zgodnie z mapą stanowiącą załącznik do uzupełniającej opinii biegłego sądowego z dnia 31 sierpnia 2005 roku ustanowiono na rzecz każdorazowego właściciela nieruchomości składającej się z działki nr (...) służebność drogi koniecznej.

Dowody:

- opinia biegłego sądowego z dnia 17 marca 2005 r., k. 156-159 akt sprawy I Ns 89/04 Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich;

- uzupełniająca opinia biegłego z dnia 5 września 2005 r., k. 222-223 akt sprawy I Ns 89/04 Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich;

- postanowienie z dnia 29 stycznia 2010 roku w sprawie I Ns 89/04, k. 526 akt sprawy I Ns 89/04 Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich;

M. S. na zlecenie powódki w dniu 29 października 2010 r. na działce oznaczonej nr (...) dokonał ustalenia granic działek nr (...) oraz utrwalenia nowo wyznaczonych punktów granicznych na podstawie opisanego wyżej postanowienia Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 29 lipca 2010 r. wydanego w sprawie I Ns 89/04.

Za dokonanie rozgraniczenia i podział nieruchomości na podstawie ww. postanowienia, M. S. wystawił w dniu 29 października 2010 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.999,99 zł, za którą powódka zapłaciła gotówką.

Dowody:

- zawiadomienie z dnia 20 października 2010 r., k. 6;

- faktura VAT nr (...) z dnia 29 października 2010 r., k. 7;

Pismem z dnia 21 lutego 2012 roku R. M. wezwała J. P. do zwrotu połowy kosztów geodezyjnych, wskazując, iż w sumie wyniosły one 2.000,00 zł w terminie do dnia 29 lutego 2012 roku, a które związane były z dokonaniem przez biegłego podziałem nieruchomości zgodnie z wydaną w sprawie I Ns 89/04 opinią, stanowiącą integralną część prawomocnego postanowienia o dziale spadku po J. P.(1) zniesieniu współwłasności. Wezwanie pozwany odebrał w dniu 23 lutego 2012 r., nie wpłacając powódce żądanej kwoty.

Dowody:

- pismo z dnia 21 lutego 2012 roku, k. 5;

- potwierdzenie odbioru, k. 8;

- zeznania powódki k. 35;

Działka nr (...), z której powstały działki nr (...), sąsiaduje z działkami: nr (...) (księga wieczysta nr (...)), której właścicielami są Ł. B. i J. G.; nr (...) (księga wieczysta (...)), której właścicielami są H. K. i W. K. oraz z działką stanowiącą drogę – ul. (...) (księga wieczysta (...)), której właścicielem jest Gmina Z..

O zwrot kwoty z tytułu faktury nr (...) powódka nie zwracała się z powództwem przeciwko Gminie Z., małżeństwu K., a także przeciw J. G. i Ł. B..

Z punktów granicznych pomiędzy którymi powstała działka nr (...), tj. 1-2-3-5-14'-13'-12'-8-7-6 oraz działka (...), tj. 6-7-8-12'-13'-14'-5-4, punkty nr 5 i nr 6 znajdują się na granicy z działką (...), natomiast pozostałe znajdują się w obrębie działki nr (...).

Dowody:

- zeznania powódki k. 35;

- uzupełniająca opinia biegłego z dnia 5 września 2005 r., k. 222-223 akt sprawy I Ns 89/04 Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w zdecydowanej części.

Bezspornym w sprawie było, iż postanowieniem z dnia 29 stycznia 2010 roku w sprawie I Ns 89/04 dokonano działu spadku po J. P.(1)zniesienia współwłasności poprzez podział fizyczny nieruchomości oznaczonej działką nr (...)w ten sposób, że działkę nr (...)o powierzchni 0,0587 ha przyznano J. P.(pozwanemu), a działkę nr (...)o powierzchni 0,0293 ha R. M.(powódce). Bezspornym było, iż dokonano rozgraniczenia nieruchomości zgodnie z treścią opisanego wyżej postanowienia.

Spornym było ustalenie, czy powódka zasadnie domaga się zasądzenia od pozwanego kwoty 1.000,00 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 23 lutego 2012 roku.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił opierając się na wskazanej wyżej dokumentacji z akt sprawy o sygnaturze I Ns 89/04 Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich, tj. w zakresie opinii biegłego sądowego i zapadłego w tamtej sprawie orzeczenia, a także na dokumentach przedłożonych w niniejszej sprawie. Swą wiedzę Sąd uzupełnił zeznaniami zarówno powódki, jak i pozwanego.

Sąd nie znalazł powodów do kwestionowania wiarygodności przedstawionej dokumentacji jak i zeznań stron procesu.

Odnosnie wniosku pełnomocnika pozwanego o zwrócenie się do M. S. o nadesłanie sposobu kalkulacji, w oparciu, o który wystawił fakturę nr (...), Sąd oddalił go jako bezzasadny. U podstaw decyzji Sądu leżała analiza wpisu w rubryce „nazwa towaru (usługi)” ww. faktury, gdzie wprost wskazano za co jest ona wystawiona, tym samym wyjaśniając niejako sposób kalkulacji. Ponadto wniosek pełnomocnik powoda Sąd potraktował jako nic nie wnoszący do sprawy, przyjmując, że jego jedynym celem było przedłużenie niniejszego postępowania.

W ocenie Sądu argumentacja pozwanego i jego pełnomocnika oparta za oddaleniem powództwa nie znalazła dostatecznych podstaw pozwalających na jej uwzględnienie, a twierdzenia, że żądanie powódki nie ma oparcia w żadnych przepisach prawa, jest chybione. Jako chybioną należy także uznać argumentację pełnomocnika pozwanego odnoszącą się do przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu, a także przerzucającą obowiązek zapłaty za fakturę nr (...) także na właścicieli sąsiednich nieruchomości.

Zgodnie z art. 152 kodeksu cywilnego właściciele gruntów sąsiadujących obowiązani są do współdziałania przy rozgraniczeniu gruntów oraz przy utrzymywaniu stałych znaków granicznych; koszty rozgraniczenia oraz koszty urządzenia i utrzymywania stałych znaków granicznych ponoszą po połowie.

Z przepisu powyższego wynika zasada, że właściciele gruntów sąsiadujących mają obowiązek współdziałania przy rozgraniczeniu gruntów oraz przy utrzymywaniu stałych znaków granicznych, a także wskazane jest wprost, że koszty rozgraniczenia właściciele nieruchomości ponoszą po połowie.

W związku z charakterem postępowania sądowego poprzedzającego dokonanie rozgraniczenia (sygn. akt I Ns 89/04), a także ewidentnym brakiem zgody i współdziałania stron w tym zakresie, ustalenie granic sąsiadujących nieruchomości leżało niewątpliwie w interesie wszystkich byłych współwłaścicieli działki nr (...)– tj. R. M. i J. P., i tylko ich, a wszelkie próby przerzucenia obowiązku zapłaty na właścicieli sąsiednich nieruchomości, tj. na Ł. B., J. G., H. K., W. K. i Gminę Z. nie mogły zostać uwzględnione.

Jest tak z czterech powodów.

Po pierwsze, z Ł. B., J. G., H. K., W.K.i Gminą Z.nie było żadnego sporu co do przebiegu wspólnych granic. Po drugie, obowiązek rozgraniczenia dotyczył tylko i wyłącznie stron niniejszego postępowania. Po trzecie, konieczność udziału właścicieli sąsiednich nieruchomości przy ustalaniu granic działek nr (...)i (...)z przepisów prawa geodezyjnego i kartograficznego. Po czwarte wreszcie, umiejscowienie punktów nr 5 i nr 6 na granicy z działką (...), z automatu nie powoduje konieczności obciążenia uiszczonymi kosztami Ł. B.i J. G., bowiem istnienie tych punktów miało wpływ i znaczenie tylko i wyłącznie dla przebiegu granicy pomiędzy działkami nr (...)i (...), a nie miały żadnego znaczenia i wpływu dla przebiegu granicy ww. działek z działką (...).

Z kolei wysokość kwoty, jaką powódka mogła żądać od pozwanego i sposób jej ustalenia jest wprost unormowany w zdaniu drugim przepisu art. 152 k.c., statuującego wprost zasadę, że właściciele nieruchomości gruntowych sąsiadujących ze sobą ponoszą koszty po połowie niezależnie od faktycznej wielkości poszczególnych nieruchomości.

W toku sprawy ustalono, iż biegły sądowy dokonał fizycznego podziału nieruchomości oznaczonej jako działka (...) na dwie działki, z czego działka nr (...) przypadła pozwanemu, a działka nr (...) powódce. Nadto ustalono, że obecnie nieruchomość powódki jest ogrodzona i to na tej nieruchomości znajdują się kamienie graniczne, a faktyczne koszty dokonanej przez geodetę podziału poniosła wyłącznie powódka.

W oparciu o wyżej powołany przepis, a także w oparciu o przeprowadzone rozważania wskazać należy, iż to współwłaściciele sąsiadujących gruntów zobowiązani są do współdziałania przy rozgraniczaniu gruntów, a same koszty rozgraniczenia winny być także poniesione przez właścicieli gruntów sąsiadujących, których to rozgraniczenie bezpośrednio dotyczyło, których interesy są wzajemnie powiązane, odnosnie których potrzeba rozgraniczenia wynika, z wiążącego ich uprzednio stosunku prawnego, przy jednoczesnym założeniu, że rozgraniczenie nie jest obowiązkiem wyłącznie jednego z nich, z uwagi na nie wykazywanie zainteresowania w tej kwestii i swego rodzaju bezczynność, ze

strony drugiego z nich. Nadto nie ma tu znaczenia, że powódka chcąc powiększyć swoją działkę poszerzyła ją poprzez dokupienie innego gruntu a także to, że kamienie graniczne znajdują się wyłącznie na części należącej do powódki.

Powyżej opisany art. 152 k.c. przeczy także argumentacji pełnomocnika pozwanego, jakoby to powódka konstruowała roszczenie nie mającego oparcia w przepisach prawa. Do tego także fakt jednostronnego działania powódki nie może stanowić dostatecznej podstawy do nieobciążania pozwanego połową kwoty, jaką powódka uiściła na rzecz geodety, skoro przepis ten wyraźnie mówi o takim współdziałaniu właścicieli sąsiednich gruntów, by koszty rozgraniczenia ponieść po połowie.

Mając to na uwadze, przy stwierdzeniu, że argumentacja pozwanego i jego pełnomocnika jest błędna oraz pozbawiona podstaw, Sąd orzekł, jak w pkt I wyroku.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W pozwie R. M. wniosła, aby żadaną kwotę zasądzić wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23 lutego 2012 roku. Z dokumentów dołączonych do akt sprawy, w szczególności treści pisma z dnia 21 lutego 2012 roku, jakie powódka skierowała do pozwanego z żądaniem zapłaty kwoty 1.000,00 zł, wynika, iż termin do zapłaty wyznaczony został na dzień 29 lutego 2012 roku.

W tym względzie Sąd przyjął, iż dzień 1 marca 2012 roku stał się pierwszym dniem, w którym pozwany spóźnił się z zapłatą, a przez to orzeczoną kwotę z pkt I wyroku zasądził z odsetkami ustawowymi od tego dnia, tj. od dnia 1 marca 2012 roku, co przyczyniło się równocześnie do oddalenia roszczenia powódki w zakresie wcześniejszego terminu naliczania odsetek.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł w myśl art. 98 k.p.c. stanowiącego, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest do zwrócenia przeciwnikowi na jego żądanie kosztów procesu niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony swego stanowiska.

R. M. w związku z wniesionym pozwem poniosła koszty w wysokości 50 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu i tym samym tą kwotę pozwany winien zwrócić powódce w myśl wyżej wskazanej podstawy prawnej.

Wobec powyższego, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku z dnia 4 kwietnia 2013 roku.